

De bekering van Zacheüs en Levi

G.P.P. Burggraaf

Votum:

Onze hulp en onze enige verwachting is in de Naam des Heeren Heeren, Die hemel en aarde gemaakt heeft, Die trouwe houdt en eeuwig leeft, en Die nooit laat varen het werk dat Zijn hand begonnen is. Amen.

Laten we deze godsdienstoefening voortzetten met het zingen van Psalm 25, daarvan de verzen 8 en 9.

Geliefden, de Schriftlezing in deze morgenure, kunt u vinden in Gods heilig en onfeilbaar Woord, en wel in het Evangelie van Mattheus, het 19^e hoofdstuk, daarvan de eerste tien verzen. Doch vooraf de heilige Wet des Heeren.

Schriftlezing uit Mattheus 19: 1-10 en Lukas 5: 27-29.

Gebed

Geliefden, in de eerste perikoop gaat het over de bekering van Zacheüs, en in de tweede perikoop gaat het over de bekering van Levi. In afhankelijkheid des Heeren zullen eerst de bekering van Zacheüs overdenken en vervolgens de bekering van Levi. Christus zoekt doorgaans niet van het beste soort mensen, want Hij is niet gekomen

rechtvaardigen, maar zondaars tot bekering.

Christus komt naar het vervloekte Jericho, om een door de Wet vervloekte tollenaar te redden van het eeuwige verderf.

In Johannes vier lezen wij van Christus: “En Hij moest door Samaria gaan”, om een Samaritaanse hoer te redden uit satans macht en haar te zetten in de vrijheid der kinderen Gods. Zo moest Christus door het vervloekte Jericho gaan om dezelfde reden.

Zacheüs was dus een tollenaar in dienst van de Romeinen en had een dienstbetrekking in Jericho. Die betrekking had hem bepaald geen windeieren gelegd, want hij was rijk, staat er. Ja, tollenaars hadden geen karig bestaan, ze zaten ruim in de slappe was en lieten het breed hangen.

Hoewel Zacheüs een Jood was, was hij naar het kamp van de Romeinen overgelopen. Daarom hadden de Joden van hem een afschuw, want de Joden dachten over de tollenaars zoals wij over NSB-ers denken.

Zacheüs was -zoals ieder mens van nature- vanwege zijn gevallen afkomst en zijn landverraderlijke betrekking, van de Joden, ja, van het Koninkrijk van de hemelen geheel buitengesloten en was in de ogen van alle vrome Farizeeën een vervloekte, die de wet niet kende, noch deed.

Ook voor zijn eigen geweten was Zacheüs onrein en vervloekt, want hij als Jood kende hij de wet Gods als geen ander en had zich over de rugen der armen verrijkt en hij had vanwege zijn onrechtmatige rijkdommen gewetenswroeging

gekregen. God werkt altijd aan twee kanten, namelijk in de komst van Christus in de vervloekte stad Jericho en in het hart van Zacheus met zijn ontdekkend werk.

Zacheüs had geruchten over Jezus gehoord, want het gerucht van Hem ging door het ganse land. Gehoord had hij van Hem, maar gezien had hij Hem echter nog nooit.

Hij had gehoord dat Christus zieken genas en zondaren hun zonden vergaf, doden opwekte en dat Hij land doorreisde goeddoende. Zoveel had hij wel over Jezus gehoord. En dat gerucht had bij Zacheüs meer dan gewonen belangstelling gewekt.

Zacheüs liep dus in zijn overtuiging, en toen Christus de poorten van Jericho passeerden, liep de menigte toe, om een blik van Christus op te vangen.

Tussen die menigte bevond zich ook Zacheüs, maar het was geen nieuwsgierigheid die hem dreef om Jezus te zien, nee, Zacheüs had een nameloze leegte van binnen en zijn geweten klaagde hem aan.

Wij preken u geen nieuwsgierige tollenaar, maar een mens in zijn zonde en ellende, met in de ziel een schreeuw naar den hemel. Zacheüs was een overste der tollenaars en die man zocht Jezus te zien.

Dat is op zich al heel bijzonder, want er staat dat Zacheüs rijk was en als je rijk en verrijkt bent, ga je je toch niet inspannen om de Man van smarten te zien, laat staan om er een boom voor in te klimmen voor een felbegeerde blik op Jezus?

Er was dus met die rijke Zacheüs wel degelijk iets aan de hand. Er staat duidelijk dat de man op zoek

was naar Jezus. Hij zocht Jezus te zien.

Waarom? Wat had die man er voor belang bij om Jezus te zien?

Hij was rijk, had een goede betrekking, maar bij al die rijkdom was de man blijkbaar nog zó zielsongelukkig, dat hij Jezus begeerde te zien, niet om wat Hij deed, want dat was voor Zacheus al een afgesneden zaak, nee, Hij wilde Jezus zien, wie Hij was!

Een zoekende ziel, dus. Nu, dat is al heel wat, want de Schrift zegt dat er niemand is die God zoekt, ook niet één.

Nu, hier hebben we een zoekende ziel. Eentje die zoekende gemaakt is, door de trekking des Vaders.

Alvorens Zacheüs in de boom klom om Jezus te zien, was de Heilige Geest duidelijk aan het werk in de ontblote ziel van Zacheüs en dat dreef hem uit het tolhuis om Jezus te zien wie Hij was.

Vele belijders en zelfs dominees noemen dat inlegkunde, maar ik schrijf niet om de dodende letter te laten dansen, maar om het Woord te laten spreken in betoning des Geestes en der kracht.

Christus zegt tegen Zijn discipelen: *"U is het gegeven, de verborgenheden van het Koninkrijk Gods te verstaan; maar tot de anderen spreek Ik in gelijkenissen, opdat zij ziende niet zien, en horende niet verstaan"*, Luk. 8:10.

Volgens de huidige godgeleerdheid werkte God niet in Zacheüs, en zat hij gewoon met zijn gitaar in de vijgenboom als een nieuwsgierige mens op Jezus te wachten, maar de Schrift bewijst het tegendeel.

Sommige betoverde dominees beweren zelfs dat de Heilige Geest de nieuwsgierigheid in het hart van Zacheus had verwekt.

Zulke dominees weten van de zaak zelf niets af, want de Heilige Geest werkt geen nieuwsgierigheid, omdat nieuwsgierigheid het stuk der ellende bagatelliseert. Bovendien staat nieuwsgierigheid in het kader van vleselijke begeerten en de wet zegt: "Gij zult niet begeren!"

Zacheüs was een tollenaar en dat was een vervloekt beroep, want tollenaars stonden in dienst van de Romeinen om de belasting van het volk te innen. Maar iedereen wist dat tollenaars er geen punt van maakten om op een onrechtmatige manier hun eigen zakken te vullen.

Zacheüs behoorde dus tot het corps oplichters en daarvan was die man zich helemaal niet bewust, volgens de tegenwoordige godgeleerdheid. Immers, het stripverhaal gaat dat Zacheus door nieuwsgierigheid gedreven werd. Dominees die dat leren doen niet alleen aan inlegkunde, maar zijn zelf nooit een vervloekte tollenaar voor God geworden.

U kunt echter gevoeglijk aannemen, dat Zacheüs zeer goed bewust was van zijn duistere praktijken, want we zeiden al als Jood wist Zacheus de wet Gods als geen ander.

Zacheus had niet alleen een sprekend geweten, die man was aan het einde van de wet gekomen, als een verloren zondaar die afgesneden was van de mogelijkheid om zalig te worden.

Uit alles is te verklaren dat Zacheus in zijn oordeel

liep, aangezien een rijke tollenaar rijke en verrijkt was en geen dings gebrek hebbende, geen ambities had om de Man van smarten uit nieuwsgierigheid te aanschouwen. Die dat wel leren, leven in een droomwereld van sprookjes en stripverhalen en dat zijn geen knechten van God.

Zacheus was een verloren zondaar en daarbij komt dat Zacheüs in Jericho woonde, een stad van God vervloekt, een stad die -naar het bevel van Mozes- nooit meer herbouwd mocht worden, laat staan om er als Jood in te wonen. En dat wist Zacheüs maar al te goed.

Geliefden, is het geen bewijs van goddelijke ontferming dat Jezus Zijn voetstappen zet in het van God vervloekte Jericho, een stad die nimmer herbouwd mocht worden?

Christus overtreedt de wet van Mozes, omdat er in Jericho een uitverkoren vat woont, maar juist daarin vervulde Christus de wil van God.

Voor Zacheüs was het in ieder geval een wonder, niet om uit te drukken, dat Jezus de poorten van de stad van God vervloekt binnen getreden was.

Zacheüs was dus dubbel vervloekt, ten eerste door zijn adamsafkomst en door zijn duistere tollenaarspraktijken en ten tweede was hij vervloekt door de verboden plaats zijner inwoning. Zacheüs was dus dubbel vervloekt door de Wet Gods. En met die wetenschap doet Zacheüs er alle moeite voor om een blik van Jezus op te vangen, om dan zijn laatste reis te maken, namelijk naar de eeuwige rampzaligheid. Nog een keer Jezus zien en

dan voor eeuwig weg!

Geliefden, ik weet het uit mijn eigen leven, toen ik onder God kwam te liggen, onder dat heilige recht, nog een keer de voeten van Jezus kussen en dan voor eeuwig weg, voor eeuwig verloren. Maar toen heeft het Gode behaagd, met overweldigende kracht Zijn Zoon in mij te openbaren.

En let u erop wat er geschreven staat. Er staat zo mooi dat hij Jezus zocht te zien, **Wie Hij was!**

Hij zocht Jezus niet te zien wat Hij deed, maar Wie Hij was. Zacheüs zocht Jezus te zien in Zijn goddelijke hoedanigheid waarin velen Hem niet zagen. De meeste Joden hielden Jezus voor een profeet. Anderen voor een grote kracht Gods, maar dat lag bij Zacheüs duidelijk anders. De Heilige Geest was in het hart van Zacheüs bezig plaats te maken voor Jezus en dan gaat het op het einde van de wet aan. Dan is het gebod ingekomen, om de oude mens te doden, want de oude mens krijgt geen toegang tot de enge poort. Zacheus moest zijn laatste zucht zuchten in het werkverbond, om als een lijk door Christus te worden opgewekt uit zijn zondegraf.

Zacheüs overtuigt van zijn verloren staat voor God, wilde nog een keer Jezus zien in Zijn goddelijke hoedanigheid, want de man had niets meer te verliezen en dan voor eeuwig weg. Zacheus had afscheid genomen van zijn oude mens, afscheid genomen van zijn vrienden en betrekkingen, want het ging met Zacheus op de hel aan. Er kwam dus geen tollenaar tot Jezus die zich van geen kwaad bewust was.

Tussen haakjes: Weet u waarom Darwin de

evolutietheorie geleerd heeft? Om de onsterfelijkheid van zijn ziel te loochenen om niet voor God te hoeven verschijnen. Als de onsterfelijkheid van je ziel geen feit is, hoef je ook niet voor God te verschijnen, want dan verdwijnt je met de beesten onder de graszoden en daarmee is dan alles afgelopen, volgens Darwin's theorie. Darwin hield van mensen die zich van geen kwaad bewust waren en ook in die hoedanigheid stierven. Iets rechtzinniger wordt dat ook in onze dagen geleerd, namelijk dat Jezus er is voor mensen die zich van geen kwaad bewust zijn.

Ja, de duivel heeft al heel wat in het werk gesteld om deze leer in onze harten intrek te doen nemen, maar hij heeft toch op het verkeerde paard gewed, want die van Christus zijn, zullen zich nooit met deze verdoemelijke leer kunnen verenigen, of het moet zijn dat we betoverd zijn, zoals de Galatiërs dat waren, maar dan heb ik u op grond van Gods Woord heel wat te zeggen.

Zacheüs was zich wel degelijk bewust van zijn verloren staat door de bediening der wet. Als gevallen adamiet deed hij verboden dingen en bevond zich op een verboden plaats!

En als Jood wist Zacheüs krachtens de Wet Gods dat het met hem een verloren zaak was, want de ziel die zondigt die zal sterven. Dat hoefde niemand Zacheüs te vertellen, want dat stond in zijn geweten gebrand. Nu treedt Jezus, tegen het gebod van Mozes in, het vervloekte Jericho binnen, om de grootste der zondaren zalig te maken.

Degenen die de Wet willen houden lopen met Mozes

op een ingebeelde smalle weg, maar Jezus loopt hier niet op de smalle, maar op de brede weg, om verloren zondaren zalig te maken. Dat is pas Evangelie! Jezus zoekt verloren schapen op de brede weg des verderfs, om ze te behouden en naar huis te brengen.

Zacheüs kon vanwege die mensenmassa niet dichtbij Jezus komen. De godsdienst wandelt wel met Jezus, maar heeft er geen behoefte aan om door Hem geholpen te worden. Ze lopen naast Hem, maar ze hebben geen behoefte om door Hem gered te worden en als een goddeloze gerechtvaardigd te worden, laat staan dat ze in Zijn voetstappen wandelen. Zacheüs was nogal klein van persoon en als hij op straat zou blijven wachten, zou Jezus ongezien aan hem voorbij gaan, dus klom de man in een vijgenboom.

Ja, als je de godsdienst uit de weg wilt gaan, geliefden, dan kom je in een wilde vijgenboom terecht die geen vrucht draagt, om je vonnis in te wachten, want zulke bomen waren zelfs van God vervloekt: *"Uit u geen vrucht meer in der eeuwigheid."*

Nou, die toepassing kon Zacheüs gemakkelijk op zichzelf maken, dus voelde hij zich in die vijgeboom het beste op zijn plaats en had hij van de vrome godsdienst geen last. Hij was een verloren man, van God en de mensen verworpen.

En omdat Zacheüs niets meer had te verliezen kon deze vervloekte vijgenboom er nog wel bij, want als hij dan vervloekt was, wilde hij wel vervloekt

wezen, als hij nog maar één blik op Jezus kon werpen, dan zou hij zich daarna wel ophangen aan de hoogste tak van die wilde vijgenboom om zijn vervloeking effectief te doen zijn.

Het recht moest immers zijn loop hebben en daar weten al Gods keurlingen vanaf.

God brengt Zijn volk op een punt dat zij de straf op de zonde billijken, in de ondertekening van hun eigen vonnis, om God te rechtvaardigen in Zijn oordelen, omdat ze zich dat oordeel door eigen schuld hebben waardig gemaakt.

Er is bij Gods uitverkorenen die wettisch ontwaakt zijn, op dat punt evenwel een schreeuw in de ziel tot de God des levens en een smartelijke en onzalige droefheid naar een onbekende God, die Zacheüs in de vervloekte vijgenboom deed belanden om nog een eerste en tevens een laatste blik op Jezus te werpen. Met de wettische ontwaking ben je bij de afgescheiden kerken allang wedergeboren, maar het is dodelijk en zielsmisleidend bedrog! De wedergeboorte geschiedt op de vrijmaking van de Zoon, maar dat was bij Zacheus nog niet gebeurd, en was hij met alles wat hij moest inleven, nog dood in zonden en misdaden.

Bij deze uitleg voelt de godsdienst zich niet geveild, omdat zij zichzelf nooit als een vervloekte tollenaar hebben leren kennen. Het Evangelie is echter niet voor Farizeeërs, maar voor hoeren en tollenaars.

Jezus is niet gekomen rechtvaardigen, maar verloren zondaars tot bekering.

De Heere Jezus treedt hier het territorium van de

duivel binnen om een uitverkoren vat aan de hel te ontrukken. De Zoon des mensen is de poorten van het vervloekte Jericho binnengegaan, niet om te evangeliseren, maar om Zijn goddelijke almacht te openbaren en de hel te tarten.

Jezus treedt verboden gebied binnen, maar Mozes kan Jezus' almacht niet beperken, want er zijn geen grenzen aan Jezus' macht.

Tegenwoordig wil men het volk wel doen geloven dat Jezus zo nu en dan ook krachteloos is geweest, want Hij was ook mens, zo hoorde ik onlangs beweren. Jezus zou volgens zeggen ook Zijn teleurstellingen hebben gehad en gekend.

Mijn antwoord hierop is vernietigend. Ik zeg u, geliefden, zo'n machteloze Jezus niet te hebben noch te kennen. Mijn Heere Jezus spreekt altijd als Machthebbende en altijd door de Heilige Geest. Als Alwetende God kende Jezus geen tegenslagen waarop Hij niet gerekend had, wie dat wel leert, is een godslasteraar.

Dat er mensen zijn die Jezus door vijandschap verwerpen en volharden in hun ongeloof, doet aan de almacht van Jezus niets af.

Voor het gros is het Evangelie van Jezus een reuke des doods ten dode, maar voor al die uitverkoren hoeren en tollenaars is het Evangelie een reuke des levens ten leven. Ik mag het weten in mijn eigen leven.

Het is dus openbaar dat op de meeste kansels het Mozes is die de lakens uitdeelt en Jezus heeft het voor het toekijken. Mozes houdt Jezus aan de

teugels van Gods geboden en Jezus heeft maar te gehoorzamen.

Nu, we zien hier duidelijk dat Christus het gebod Gods 'overtreedt' om het vervloekte Jericho binnen te gaan om een vervloekte tollenaar van de eeuwige vloek te verlossen door een vloek te worden in zijn plaats, maar daarin deed Christus juist de wille des Vaders.

Binnen de muren van Jericho bevindt zich een gezegende 'Vloek'. *"Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die aan het hout hangt", Gal. 3:13.*

Moet ik het Evangelie nu nóg ruimer voorstellen, geliefden?

Of wilt u uzelf handhaven door met de schare mee te dansen om met een denkbeeldige Jezus te pronken? De door de wet vervloekte Zacheüs zat dus als een driedubbel vervloekte tollenaar in een vervloekte vijgenboom in het vervloekte Jericho.

Hij wist dat Jezus door deze weg voorbij zou komen. Hoe die man dat wist, is me niet zo'n raadsel, want dat hadden de Farizeeërs hem wel verteld, met de bedoeling dat de man zich voor deze van God Gezondene uit de voeten zou maken, om niet als een oplichter publiek te schande worden gezet.

Wat de duivel echter ten kwade had bedacht, had God ten goede bedacht in het leven van Zacheüs, want bij het gerucht dat Jezus door de straat zou komen waarin de tollenaar woonde, klom de man in de vijgenboom om zich voor Jezus te verbergen,

want de man had aan één blik op Jezus genoeg om met deze blik zich desnoods in de hel te vermaken. Nu hoor ik alle honden blaffen dat dit zo niet in de Bijbel staat, maar dan maken dezulken wel een fatale vergissing, want het is een geredde tollenaar die dit schrijft en wie zal het beter weten dan een geredde tollenaar?

Manasse zou u er ook het één en ander van kunnen vertellen en u zou het ook de Moorman kunnen vragen of deze dingen alzo zijn. De Moorman heeft de terugreis naar Morenland echt niet aanvaard als een vakantieganger met zijn zonnebrilletje op. Als een verworpen Eunuch reisde de man in zijn oordeel huiswaarts. In Jeruzalem was hij uit de tempel geworpen, terwijl de Farizeeërs hem toegesnauwd hadden dat hij een gesnedene was en van God vervloekt. Hoe zou een Moorman zijn huid veranderen en een luipaard zijn vlekken?

Wachter, wat is er van de nacht? Het is nóg nacht en wij zijn nog niét verlost. Zo reisde die man naar Morenland, richting de hel dus. Filippus hoefde die man niet meer de Wet te verkondigen om die man aan zijn ellendestaat te ontdekken, want die man liep reeds in zijn verloren zielsellende en dus verkondigde Filippus hem Jezus uit Jesaja 53, het gedeelte waarin de Moorman zijn eigen oordeel gelezen had, maar niet verstond dat die Ander Jezus was in zijn plaats.

En op de prediking van Filippus is de Moorman in zijn oordeel gered geworden, omdat Jezus tot een oordeel in de wereld gekomen is, om het oordeel tot een oordeel te zijn en om Zich aan Zijn volk in het

oordeel hun tot een eeuwig Voordeel te openbaren. Zacheüs zat dus in de boom en Jezus bevond Zich inmiddels binnen de poorten van Jericho. Jericho betekent: 'een stad van lieflijke geur'. Die naamsbetekenis ging nu pas in vervulling, want omdat Christus het vervloekte Jericho was binnengegaan, was de vervloekte stad ineens vol van de lieflijke geur van Christus. Waar Hij Zijn voetstap zet, daar druipt het al van vet en daar doet Hij het alles ten zegen gedijen.

Jericho was een stad van de publieken, een stad waar alle zonden door de beugel konden en waar alle ongerechtigheid publiek tentoongesteld was. Christus ging er echter zonder 'filternet' en zonder 'kliksafe' door de poorten der hel van het vervloekte Jericho.

Toen ik nog in de heftrucks werkte, kwam ik veel in de havens van Amsterdam en Rotterdam. Dat zijn plaatsen waar de zonden welig tierden. Soms tikten de hoeren bij een stoplicht op de autoruit om mij van dienst te kunnen zijn.

Weet u wat mijn filter was, geliefden? De vreze des Heeren! *"De vreze des HEEREN is een springader des levens, om af te wijken van de strikken des doods", Spr. 14:27.*

Weet u wat de vreze des Heeren is? *"De vreze des HEEREN is, te haten het kwade, de hovaardigheid, en den hoogmoed, en den kwaden weg; Ik haat ook den mond der verkeerdheden", Spr. 8:13.*

Mensen, het kwaad zit niet vóór het filter, maar áchter het filter, in uw en mijn hart. Uit het hart komen voort boze bedenkingen, doodslagen,

overspelen, hoererijen, dieverijen, valse getuigenissen, lasteringen (Matth. 15:19).

Christus walgt van al die witgepleisterde graven, die van buiten wel schoon schijnen, maar van binnen zijn zij vol doodsbeenderen en alle onreinigheid (Matth. 23:27).

Alleen de vreze des Heeren bewaart voor het kwade. De vreze des Heeren is daarom het beginsel der wijsheid.

Toen de godvrezende Jozef verzocht werd door Potifera, riep hij uit: *"Zal ik zulk een groot kwaad doen en zondigen tegen God?"* Een ander middel tegen de zonde dan de vreze des Heeren, is er op de hele wereld niet te vinden.

Maar geliefden, je moet als een kwade geopenbaard worden, om Jezus te kennen als het Lam Gods dat tot Zonde is gemaakt in de plaats van verloren zondaren.

Christus moest door Samaria gaan (Joh. 4).

Zo moest Christus ook door Jericho gaan. Niet voor privé-aangelegenheden, want die had Christus niet, maar om de wil des Vaders te doen in het zaligen van zondaren. Dat was Zijn spijze, namelijk om met hoeren en tollenaars te eten en hen zalig te maken van al hun zonden.

Als we geroepen zijn om te redden degenen die ter dode toe wankelen, dan zijn we meer op de brede weg te vinden dan op de smalle weg, als u begrijpt wat ik bedoel. Begrijp me goed, te wandelen op de smalle weg des levens is voor Gods kinderen een staat des levens waarvan zij nooit meer uit- en

afvallen. Maar die geroepen zijn om het Woord te preken, moet uitgaan in de heggen en stegen der wereld, opdat Zijn huis vol worde.

Laat al die vrome lieden die gefilterd internet hebben zich maar aan deze toetssteen toetsen.

Hopelijk komen ze voor zichzelf niet verder dan Sodom en Gomorra en daar is geen filter tegenop gewassen, maar enkel het bloed van Jezus Christus, ja, dat bloed wast en reinigt van alle zonden. Denk maar niet dat je met een gefilterd internet voor God kunt bestaan, want zonder bloedstorting is er geen vergeving.

God zoekt ongefilterde zondaren. *"Het onedele der wereld, en het verachte heeft God uitverkoren, en hetgeen niets is, opdat Hij hetgeen iets is, te niet zou maken", 1 Kor. 1:28.*

Deze tekst gaat hier in vervulling, want Jezus Zijn ogen opheffende, zag de tollenaar zitten en Hij zeide tot hem: *"Zacheüs! haast u, en kom af; want Ik moet heden in uw huis blijven."*

O, die krachtdadige en levendmakende woorden van de Zone Gods, wat zal dat een sprake geweest zijn, een echo veroorzaakt hebben, in het hart van deze doodbrakende Zacheüs: Nog één blik op Jezus, en dan voor eeuwig weg. Maar voordat Zacheüs de Heere Jezus zag, had Christus Zacheüs al reeds gezien, ja, van eeuwigheid.

"Zacheüs! haast u, en kom af; want Ik moet heden in uw huis blijven."

O, wat verlangt Christus hevig om intrek te nemen in het hart van een verloren adamskind! Christus

verlangt sterker naar Zijn Bruid dan de Bruid naar Hem verlangt! *"Zacheüs! haast u!"*

Christus heeft haast om Zijn Kerk te vergaderen, want Hij verlangt gemeenschap met Zijn Bruid te hebben en eeuwig bruiloft met haar te vieren! Christus heeft haast, kind des Heeren, om u van de hoogte van Libanon te roepen, om met Hem in de diepte gemeenschap te oefenen, in het dal waar de mirten groeien. *"Zie, Ik kom haastelijk!"*

Ja, dan krijgt de Bruid ook haast, want Zacheüs haastte zich en kwam af, en ontving Hem met blijdschap. Als een goddeloze is Zacheus gerechtvaardigd, wedergeboren en tot het geloof in Christus gekomen, door de vrijmaking van de Zone Gods.

Geliefden, hebt u ooit een vervloekte vijgenboom ingeleefd om een blik van de allerbeminnelijkste Persoon te kunnen opvangen? Bent u ooit als een verloren zoon plat op de grond in het stof gezonken, vanwege de opzoekende zondaarsliefde van God in Christus?

Hebt u uw weg ooit met blijdschap gereisd, zoals de Moorman dat deed, nadat hij met Christus uit het graf was opgestaan? Hebt u Christus ooit met blijdschap ontvangen, zoals Zacheüs hier te beurt viel, omdat Christus in uw huis wilde blijven?

Of bent u nog druk met uw filttertjes en werkheiligheid, zoals die oudste zoon die van de bruiloft des Lams uiteindelijk niets moest hebben?

Hoeren en tollenaars zullen u voorgaan in het Koninkrijk der hemelen. Dat bewijs levert ook deze

geschiedenis. De godsdienst ergert zich mateloos aan het gedrag van Jezus. *"En allen, die het zagen, murmureerden, zeggende: Hij is tot een zondige man ingegaan, om te herbergen."*

Oudste zonen kunnen het niet verdragen dat verloren zonen uit vrije genade behouden worden.

Aan welke kant staat u, geliefden?

Als u hierover moet nadenken, staat u bijvoorbeeld aan de verkeerde kant en bent u nog een blakende vijand van God en Zijn werk. Val Christus slechts te voet, op genade of ongenade, met de strop van zelfveroordeling om uw hals.

Dezulken krijgen haast om in een onvruchtbare en vervloekte boom te klimmen om een glimp op te vangen van de Levensboom, Christus. Niet om zalig te worden, maar om Zijn beeltenis te bewaren in de brandkast van mijn hart.

O, eeuwig wonder, dezulken kunnen de zaligheid niet meer ontlopen, Christus kan en wil niet eens om dezulken heen. Hij wil bij u op visite komen. MIS!

Hij wil in uw huis blijven!

"Wilt u, Heere Jezus, onder mijn dak inkomen? Dat ben ik in der eeuwigheid niet waard!"

Ja, dat is waar, zondaar, maar Christus komt niet in uw huis omdat u het waard bent, maar omdat God het waard is om door Zijn schepselen geprezen te worden met een vernieuwd gemoed!

Zacheüs ontving Christus met blijdschap en geeft een staande ovatie: *"Zie, de helft van mijn goederen, Heere, geef ik den armen; en indien ik iemand iets door bedrog ontvreemd heb, dat geef ik vierdubbel*

weder."

Met andere woorden, Zacheüs gaf alles weg, want als Christus je hart heeft, heeft Hij ook je geld. Al het goud en het zilver zijn Zijne, ja, het vee op duizend bergen.

Dan gaat Christus de bekering van Zacheüs bevestigen, met deze woorden: *"Heden is dezen huize zaligheid geschied, nademaal ook deze een zoon van Abraham is."*

Ziet u dat Christus altijd spreekt met toepassing! "Héden...!" "Het is geschiedt, het is volbracht!"

Gelukkige Zacheüs, zalige Zacheüs! Uw zonden zijn u heden vergeven, Zacheüs! Nooit meer van jezelf, Zacheüs, maar altijd voor rekening van Christus, voor eeuwig en altoos!

Geliefden! Als u meent dat God in uw leven gekomen is, zoals Zacheüs dat kende, en u hebt het verlossende Woord nooit uit Zijn Eigen mond vernomen, dan bedriegt u zich voor de eeuwigheid. Onderzoekt uzelf nauw of God in Christus van u afweet in de vergeving van al uw zonden en in het ontvangen van de Geest der aan neming tot kinderen!

Christus geeft na de zaligverklaring jegens Zacheus het criterium aan voor de waarachtige bekering: *"Want de Zoon des mensen is gekomen, om te zoeken en zalig te maken, dat verloren was."*

Vele belijders weten niet wat het betekent een verloren mens te zijn. Als een ziel door de Wet eraan ontdekt is geworden een verloren ziel te zijn, behoort 'zalig worden' niet meer tot de

mogelijkheden. Zo zat Zacheus in de vijgenboom.

Als u het anders ziet, hebt u nog nooit beleefd een verloren zondaar te zijn. Ja, wellicht met uw mond, maar dat helpt niet. Het verloren schaap was daadwérkelijk verloren en het ís gevonden geworden.

Zo is het ook met de verloren penning en de verloren zoon. De verloren zoon wenste dat aan 's vaders gerechtigheid genoeg geschiede. Het recht moest zijn loop hebben; hij zeide: *"Maak mij als één van uw huurlingen."*

Dat kenmerkt Gods uitverkorenen die aan het einde van de wet en onder het recht van God gekomen zijn. Dezulken willen absoluut niet zalig worden buiten het recht om.

Zacheüs wenste slechts één blik op Jezus, de moordenaar aan het kruis wenste één gedachte van Christus. Dat was hen genoeg, wat hun eeuwige bestemming ook zou zijn. Dezulken moeten evenwel zalig worden, omdat God een eeuwig en uitverkiezend belang bij dezulken heeft!

Wij leren geen horizontaal Evangelie, maar een verticaal Evangelie, want het Evangelie komt van boven naar beneden, mensen. Jakob heeft God niet gevonden, nee, God heeft Jakob te Bethel gevonden als een verloren en door de bloedwreker achtervolgde zondaar. En te Pniël staat er: "En een Mán worstelde met hem." Toen is Jakob, de bekeerde Jakob verloren om Christus over te houden als Zijn volmaakte Bekering.

Van Jozef staat geschreven dat hij zijn broeders

zocht in het veld, maar Jozef was niet degene die vond, want er staat “en een Man vond hem.”

Dat is hét Evangelie van vrije genade en een ander Evangelie is er niet en ik wens ook geen ander.

Geliefden, bent u ooit een verloren zondaar geweest? Hebt u ooit een dag in uw leven gehad dat u nooit meer zalig kon worden, zoals Zacheüs dat moest inleven in die vervloekte vijgenboom?

Hebt u ooit onder het goddelijke recht leren bukken en uw vonnis mogen omhelzen? Om dan eeuwig af te reizen, zoals Hanna ervan getuigt in 1 Samuel 2:6: *“De HEERE doodt en maakt levend; Hij doet ter helle nederdalen, en Hij doet weder opkomen.”*

Wist u, verloren zondaar in ons midden, dat als u uw vonnis mag omhelzen, u Christus omhelst in het oordeel Gods in uw plaats? Hij is tot Zonde gemaakt, opdat wij zouden zijn, rechtvaardigheid Gods in Hem.

Laat u nooit betoveren dat Christus gekomen is voor mensen die niet daadwerkelijk verloren zijn. Laat u nooit betoveren dat u bij Jezus in het gevele kan komen met een rijke jongelings-ernst, of door uw bidden, door uw zoeken, door uw trouwe kerkgang, door uw onberispelijkheid, door uw gemoedelijkheid, door uw oprechtheid, door uw genegenheid en vrijgevigheid.

Als u nog nooit als een daadwerkelijke verloren zondaar door God bent overgenomen in de Zoon Zijner eeuwige liefde, zijn al deze kenmerken slechts blinkende zonden in de ogen Gods.

God zoekt alleen maar vijandig en dood vlees.

Christus zoekt gevleesde duivels om hen te wassen in Zijn bloed en hen te Zijn Wijsheid bij God, Rechtvaardigheid, en Heiligmaking, ja, volkomen Verlossing.

Waarom?

Om dan in hun huis te blijven en eeuwig vreugde met hen te bedrijven.

Wat ik u vragen wil, heeft Christus reeds intrek in uw hart en huis genomen? Is Hij de welkome Gastheer onder uw dak? Is Hij u zo dierbaar, dat u om Zijnentwille van alles afstand zou willen doen? Bent u met het Lam alléén tevreden?

Of wilt u uw zaligheid bewijzen met goede werken?

Zo deed Zacheüs niet. Zacheüs hoefde niets te bewijzen, maar gaf alles vierdubbel weder, omdat Christus zijn hart genomen had. Die man had niet veel, maar álles, zoals ook Jakob tegenover Ezau liet blijken.

Ezau had veel, hij had veel verdiend door de werken, maar Jakob had alles verzondigd en toch alles ontvangen zonder de werken, uit vrije genade.

Zacheüs had zijn ziel en zaligheid door eigen schuld aan de wereld verspeeld, maar nu door vrije genade is Zijn ziel gered geworden en heeft hij zijn leven aan Christus verpand. Zacheus had het Lam, want het Lam had hem, en als je het Lam hebt, dan heb je Alles. Christus alléén, Christus gehéél, Christus Alles.

We zullen eerst zingen, en wel van de 34e Psalm, daarvan het tweede zangvers.

Geliefden, de drie Evangelisten, Mattheüs, Markus en Lukas vermelden ons de bekering van Levi, de tollenaar.

Levi is dezelfde persoon als Mattheüs, de evangelist, die zijn bekering beschrijft in Mattheüs 9:9. Tijdens Zijn omwandeling op aarde heeft Christus veel tollenaars tot bekering gebracht.

Enkelen worden met name genoemd, namelijk Zacheüs, wiens bekering wij u zojuist hebben verklaard, maar ook wordt Levi met name genoemd. Ook wijdt de Heere Jezus een gelijkenis aan de bekering van een tollenaar.

Tollenaars werden gezien als soort NSB-ers en zulke landverraders waren tijdens Christus' omwandeling op aarde niet zelden het voorwerp van de eeuwige liefde des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes en dat is nog niet veranderd. Christus at/eet dikwijls met tollenaars en zondaren en dat namen/nemen de farizeeërs Hem niet in dank af, want die hadden/hebben de tollenaars definitief afgeschreven. Hoeren en tollenaars konden in de ogen der farizeeërs nooit meer bekeerd worden.

Zo dachten de tollenaars er overigens zelf ook over, want als besneden Joden wisten zij heel goed dat zij met hun duistere praktijken zich Gods verbondswraak dubbel hadden waardig gemaakt. Met deze diep ontdekkende overtuiging zat Zacheüs in de boom en Levi in het tolhuis. Als Jood wisten zij heel goed dat zij vervloekt stonden voor en door de Wet Gods.

Velen beweren dat de bekering van Levi zonder ontdekking plaatsgevonden heeft, omdat er -volgens zeggen- niets van beschreven staat in de Bijbel.

Maar die dat beweren leveren het bewijs dat zij nooit een door de Wet vervloekte tollenaar voor God zijn geweest. Volgens zeggen zou Levi 'lieflijk' tot bekering gekomen zijn en Paulus op een radicale wijze, met donderend geweld.

Op grond van Gods Woord zeg ik dat al Gods volk lieflijk doch radicaal tot bekering komt, want het zijn de goedertierheden des Heeren die de mens tot bekering leiden.

Dat geldt voor al Gods volk. Dat de ene er 'dieper' door moet dan de ander, doet aan de goedertierigheid des Heeren in Christus niets af. Al Gods volk wordt bekeerd door de toegerekende gerechtigheid van Christus, ofwel door de goedertierigheid des Heeren, en sterven der Wet in de doorgang door de enge poort, om als een goddeloze met God verzoend te worden in de poort.

Al Gods volk wordt dus lieflijk doch radicaal bekeerd, tenminste als God in Christus het doet. Je hebt namelijk ook veel schijnbekerings. Die gaan als levenden door de enge Poort, maar straks zal blijken dat dezulken over de muur geklommen zijn als een dief en een moordenaar.

Gods volk sterft voor de Poort en in de Poort wordt zij levendgemaakt in en door Christus. De bevinding van de doorgang is echter een pijnlijke zaak, tenminste in de voorweg ervan.

Als de Heilige Geest een ziel komt te overtuigen van

zonde, gerechtigheid en oordeel, is dat geen zaak van vreugde. Nee, want dan gaat het voor zo'n ziel op de dood aan en daar solliciteert geen mens naar. Vandaar dat er niemand is die naar God vraagt en zo was/is het ook met het volk der Joden gesteld en ook met u en mij van nature.

Ook Levi vroeg naar God niet, nee, hij zat in het tolhuis. Weet u hoe de Joden destijds een tolhuis kwalificeerden, inclusief de tollenaars zelf? Als een voorportaal der hel!

Levi wist dus heel goed dat hij tegen God en het gebod inging met zijn duistere tollenaarspraktijken. Bovendien was het algemeen bekend dat de landverraderlijke tollenaars hun eigen volk afpersten door de Romeinse belastingsom te verhogen om hun eigen zakken te vullen met gestolen geld, zoals we dat ook bij Zacheus hebben gezien.

Tollenaren deden dus aan 'witte-boorden criminaliteit' en zo'n crimineel was ook de zoon van Alfeüs, genaamd Levi. Levi deed zijn naam geen eer aan, want Levi betekent 'verbonden [met de dienst van God]', terwijl Levi zich in de zonden uitleefde in tollenaars-losbandigheid.

De levieten in het O.T. namen de dienst des HEEREN waar, maar Levi nam de dienst des duivels waar.

Maar laat niemand mij vertellen dat Levi zonder overtuigende kennis van de Wet Gods in het tolhuis zat, want ik geloof niet in sprookjes en Gods Woord is geen sprookjesboek, maar het waarachtige Woord Gods en in het kader van de bekering gaat de

realiteit van de Wet Gods aan het Evangelie vooraf. Niemand kan mij uit Gods Woord bewijzen dat tollenaars, zoals Zacheus en Levi, nog enige hoop op de zaligheid koesterden. Integendeel, zij waren ervan overtuigd dat zij nooit meer zalig konden worden, omdat zij dubbele verbondsbrekers waren.

Zo zat Levi in het tolhuis en zo zat Zacheüs in de vijgeboom, namelijk als dubbele verbondsbrekers, die maar een recht hadden: de welverdiende straf.

Mag ik eens vragen, geliefden, hebt u weleens in het tolhuis van uw bestaan gezeten en de vloek der Wet ingeleefd? Hebt u de rekening van uw hemelhoge schuld weleens opgemaakt voor God?

Als de tollenaars het geld in het tolhuis telden dat zij het volk hadden afgeperst, klonk bij elke drachmen die in de geldlade rolde, de stem des gewetens: "*Gij zult niet stelen!*"

En als op de sabbatdag de prediking van Mozes hen in de synagoge in hun oren klonk, namelijk dat zij God lief moesten hebben boven alles en hun naasten als henzelf, dan krompen dit soort tollenaars inwendig ineen, want hun levenspraktijk vloekte met de geopenbaarde wil van God.

Daar hadden de farizeeërs geen last van, ook niet dat zij de huizen der weduwen opaten, welnee, zij waren Abrahams zaad en hadden nooit iemand gediend. Al die farizeeërs leefden met een veronderstelde wedergeboorte, maar aan hun bekering mocht niet getwijfeld worden.

En zelf twijfelden zij er ook niet aan en daar dankten zij God dan ook luid en duidelijk voor op de hoeken

van de straten. Zo deden de tollenaars niet, nee, die durfden amper de tempeldrempel te overschrijden, bevreesd om als een Korach, Dathan en Abiram levend ter helle te varen, zoals dat duidelijk uit de gelijkenis van de tollenaar en de farizeeër blijkt.

Levi zat dan ook maar liever in het tolhuis dan de gang naar de tempel te maken, want zodra hij zijn schreden richting de tempel zette, dan begon zijn hart zo onrustig wild te kloppen.

Bovendien, verloren was het toch al in het leven van Levi, dus dan nog maar een beetje gas bij geven op de brede weg des verderfs, dan de vrome man spelen. Dan nog maar even van het gestolen geld genieten, plus datgene wat er in de zonde te genieten valt.

Ja, zo zat Levi in het tolhuis, als een erfwachter van de hel. Nee, zo staat het er niet, maar toch staat het er, tenminste als je oren gekregen hebt om te horen en een hart om op te merken, want dan zult u terdege die tollenaar van binnen ontdekt hebben en tollenaars kennen de Wet bij uitstek. Zacheüs wist wel degelijk dat hij zijns naasten geld ontvreemd had, want na zijn bekering gaf hij het hen vierdubbel weder.

En dan begint Levi de Heere Jezus te zoeken, want het was een verloren zaak met hem. MIS!

Terwijl Levi zijn geld zat te tellen en het oordeel in zijn ziel voelde branden, ging Jezus uit en zag een tollenaar, met name Levi zitten in het tolhuis.

Ja, Christus zoekt, ziet en redt het verlorene. Velen zoeken in te gaan, maar zullen niet kunnen. Waarom

niet? Dezulken zoeken behouden te worden van de hel, uit angst voor straf, maar als men de hel wil ontvluchten uit angst voor de welverdiende straf, dan zal men er zeker komen.

Levi was niet druk bezig om de hel te ontlopen uit angst voor de straf, want dan had hij wel gillend en schreeuwend het tolhuis uitgerend.

Levi lag ook niet op zijn knieën om God om genade te smeken, nee, want hij was een genadeloze die nooit meer zalig kon worden, tenminste, zo hadden de Farizeeën het hem gepredikt en zijn eigen geweten stemde dat volmondig toe.

Levi zat in het tolhuis en voor Levi was dat geen werkhuis, maar een voorportaal der hel. Volgens het reglement van het Sanhedrin moest je eerst een aantal jaren in het werkhuis verkeerdd hebben om de Wet gunstig te stemmen, alvorens je kon worden opgenomen in het 'veredelde' huisgezin van Abrahams zaad, waartoe zij behoorden.

Dat zij niet tot het beloofde Zaad, maar tot het dienstbare zaad van Abraham behoorden, kwam nog voor geen moment in hen op. Abraham stond garant voor hun zaligheid en Mozes was op de donderende berg geweest en had de zaak voor hen bij God in orde gemaakt, tenminste in hun aller inbeelding.

Die droombeeldige inbeelding had Levi echter niet, integendeel, hij beelde zich niet alleen de hel in, hij zat reeds in het voorportaal der hel. Ja, en zo zag Christus de tollenaar, Levi, zitten in het tolhuis, als een brandhout voor de hel.

We hebben reeds gezegd dat in Johannes 4 geschreven staat dat Christus door Samaria moest gaan. Waarom?

Om een Samaritaanse hoer toe te brengen tot de gemeente die zalig moet worden. Zó moest Christus door Jericho gaan om Zacheüs van het eeuwige verderf te redden en zo moest Christus langs het tolhuis gaan om Levi uit satans klauwen te rukken en uit de heerschappij der zonde te bevrijden.

Dat wonder geschiedde toen Christus tot Levi zei: *"Volg mij!"* Christus woorden zijn daden, want Hij spreekt en het is er; Hij gebiedt en het staat er. Wat? De verlossing uit de heerschappij des duivels! De zaligheid! De vergeving der zonden! De vrijheid der kinderen Gods!

Christus zei niet: 'Voorwaarts, mars!' Nee, dat laten we aan het werkdadige christendom over. Christus drijft Zijn klein kuddeke niet voor Zich uit, nee, Hij gaat Zelf voorop! *"Volg Mij!"*

Toen Levi de stem van Christus hoorde, deed hij vlug het geld nog even in een jutezak om van een goede oude dag verzekerd te zijn. MIS! *"En hij, alles verlatende, stond op en volgde Hem."*

"Ja maar, zo makkelijk gaat het niet", hoor ik er een zeggen.

Nou, zo makkelijk ging het niet, het ging juist door de onmogelijkheid, want het ging bij Levi door de hel. Immers, Christus riep Levi van voor de poorten der hel vandaan. Christus spreekt als Machthebbende en dan geschiedt het, anders niet. Op de stem van de Zoon van God, moet de duivel zijn prooi loslaten en de aftocht blazen.

Als Christus tot onze ziel spreekt in de hel van ons bestaan, dan is de zaak geschiedt, want de doden zullen horen, de stem van de Zoon van God, en die ze gehoord hebben, zullen leven (Joh. 5:25).

Zo is Levi uit het tolhuis geroepen, als een dode, als een door de Wet gedode, als een erfwachter der hel. Ja, en toen Christus Levi uit het tolhuis riep, moest de duivel hem loslaten en Levi kon de levendmakende stem van de Zone Gods niet wederstaan, laat staan die weigeren. Hij verliet alles en is Jezus gevolgd, niet naar eigen keuze, maar op Gods bevel.

Bekering is een onwederstandelijk werk Gods en des Geestes. Daar komt geen mens aan te pas, geen zoekende mens en ook geen meewerkende mens.

Wat heeft Levi aan zijn bekering gedaan? Helemaal niets. Hij zat niet in de kerk, maar in het tolhuis, in het kapelletje van de duivel. Levi heeft er alles aan gedaan om verloren te gaan, zoals ieder mens doet van nature, maar Christus heeft er alles aan gedaan om de Zijnen zalig te maken, want Hij is te Zijner tijd voor de goddelozen gestorven (Rom. 5:6).

Toen de inwendige roeping van Christus in zijn hart weerklonk, is Levi terstond Christus gevolgd, alles verlatende. *Wat betekent dat?*

Wel, 'alles verlatende' betekent dat Levi niet iets verlaten heeft, niet alleen zijn gestolen geld en goed, maar dat hij zichzelf verlaten heeft. Op het "Volg Mij" van Christus legde Levi terstond de oude mens af, want hij was op het spreken van de Borg een nieuw schepsel in Christus geworden.

Je hebt van die mensen die al zuchtend en kreunend de enge Poort doorkruipen in hun verbeelding, maar Gods uitverkorenen gaan door de Deur der schapen naar binnen op het spreken van Christus. De enge Poort staat niet open voor jan en alleman, nee, die Poort is gesloten, want de hemelse Poortwachter komt door gesloten deuren.

Christus is geen 'open deur' voor levende zondaren, nee, Hij is een levendmakende Deur voor dode zondaren. En die Deur gaat pas open op Zijn spreken. Als Hij opent, sluit niemand!

Christus opende Zijn hart voor de moordenaar aan het kruis IN het oordeel. Als de Deur bijvoorbeeld open staat, waarom zou je dan nog kloppen? Nee, het bevel blijft staan: *"Klopt en u zal worden opengedaan!"*

Maar wie klopte er nu eigenlijk, Levi? Nee, die man zat als een dode in het tolhuis. Kloppen op de enge poort om binnen gelaten te worden, was voor Levi niet meer mogelijk. Het was Christus Die klopte, namelijk op de deur van zijn hart.

En toen is Levi diep gaan nadenken of hij die deur zou openen of nog eerst uitgebreid werk zou maken van zijn bekering. MIS!

Ja, het is altijd er naast, tenminste, wat de vleselijke mens spreekt, denkt en doet. Als Christus spreekt dan is het raak, dan is Hij Het Die klopt, dan is Hij het die de Deur opent, dan is Hij het die de zondaar levend- en rechtvaardig verklaard en hem doet wandelen in de vrijheid der kinderen Gods.

Tegenwoordig gaan er vele belijders van het ene

gereformeerde stationnetje naar het andere reformatische perronnetje en noemen dat bekering en/of wedergeboorte.

Eerst levendmaking, dan ontdekking en dan wat liefde en gesnotter en als je dan zo'n dertig jaar doorgesukkeld hebt, dan zou het mogelijk eens komen te gebeuren dat je een mogelijkheidje ziet om zalig te worden, maar als je dan denkt dat je het hebt, dan 'ligt de pijl weer verder' en dat gaat zo door, totdat je je ogen opslaat in de eeuwige pijn....

Levi werd in een punt des tijds uit zijn adamsgraf geroepen, uit de duisternis tot Gods wonderbaar licht in Christus en die man kwam na zijn rechtvaardigmaking direct in het stuk der dankbaarheid. Hij doet dan een ding waarvoor de farizeeën en menige vrome belijder hun neus voor ophalen, want er staat geschreven: *"En Levi richtte Hem een groten maaltijd aan, in zijn huis; en er was een grote schare van tollenaars, en van anderen, die met hen aanzaten."*

"Zeg, Levi, nou je bekeerd bent, kun je toch al die criminelen niet aan je tafel nodigen?"

Ja, dat kan ik wel, zou Levi gezegd hebben, want hij was zelf de grootste der zondaren, vleselijk, verkocht onder de zonde, evenwel vrijgemaakt door de Zaligmaker der wereld, gewassen en gereinigd door Zijn bloed, en nu wilde hij ook zijn soortgenoten naar het vlees met het Heil in Christus bekend maken, door HEM een uitgebreide maaltijd te bereiden. Daarbij nodigde hij zijn huis vol met avondmaalgangers...?, nee, met misdadigers, met hoeren en tollenaars. Ja, en toen heeft Levi tijdens

de maaltijd zijn bekering verteld. MIS!

Man, ik erger me wild aan uw preek! Het is altijd mis, mis en nog eens mis!

Ja, zeg dat wel, altijd mis. Nou, dat zou je gelukkigste dag zijn, mens, als je eens als een doelmisser openbaar zou komen, want meer zijn we niet, nee, en meer mag niet. Christus heeft Zijn doel echter niet voorbijgeschoten en dat is voor Gods volk tot haar eeuwige zaligheid. Christus heeft de Wet tot in de laatste tittel en jota vervuld, niet voor Zichzelf, maar voor verdoemde zondaren, voor hoeren en tollenaars, die ook na de bekering maar 1 weg hebben, namelijk van God af. Niet direct, nee, als de Kerk in de eerste liefde loopt kunnen ze nog niet over een stootje heenstappen. Dan ligt alles zo teer, mensen. We zien dat ook bij Levi. Hij gaat niet zijn bekering vertellen, nee, hij gaat vertellen wat Jezus gedaan heeft aan zijn ziel. Levi heeft zijn eigen bekering geschreven door de inspiratie des Heiligen Geestes, namelijk in Mattheus 9:9-10: *"En Jezus, van daar voortgaande, zag een mens in het tolhuis zitten, genaamd Mattheus; en zeide tot hem: Volg Mij. En hij opstaande, volgde Hem. En het geschiedde, als Hij in het huis van Mattheüs aanzat, ziet, vele tollenaars en zondaars kwamen en zaten mede aan, met Jezus en Zijn discipelen."*

Levi zei niet: "Ik zat in het tolhuis", nee, hij schrijft: *"Jezus zag een mens in het tolhuis zitten, genaamd Mattheüs..."*

Je hebt van die mensen die beginnen hun bekeringverhaal met 'ik' en ze eindigen met 'ik'.

Levi was aan zijn 'ik' gestorven en hij begint zijn

getuigenis bij die grote 'IK', namelijk bij Jezus en wat Hij gedaan heeft in zijn ziel. En Levi eindigt ook met Jezus, want hij schrijft aan het einde van Matth. 9:10: *"...met Jezus en Zijn discipelen."*

Levi zegt niet: "ik was er ook bij en ik heb dit en ik heb dat...", nee, hij zei -met mijn woorden gezegd-: "Jezus zag op mij neder en Hij heeft mijn ziel uit de hel van mijn bestaan verlost. Geprezen zij Zijn heilige Naam."

Kostelijke bekering, nee, ja ook, maar ik wilde zeggen: "Dierbare Heere Jezus!"

Ja, dat zal Levi zeker uitgeroepen hebben en al die aanzittende criminelen, inclusief de discipelen, zullen het wel van verwondering uitgeroepen hebben: "Wie is toch Deze Die zondaren aan de hel ontrukkt, gevangenen van de duivel vrijheid schenkt en aan hun ellende denkt?"

Kom en zie: *"Den Koning nu der eeuwen, den onverderfelijken, den onzienlijken, den alleen wijzen God, zij eer en heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen", 1 Tim. 1:17.*

Dankgebed

Zingen we tot slot van de 51^e Psalm, daarvan het zevende zangvers.

Gemeente, laten we eindigen met de zegenbede:

O, Vader dat Uw liefde ons blijk
O, Zoon maak ons Uw beeld gelijk
O, Geest, zendt Uwe troost ons neer,
Drie-enig God, U zij alle de eer. Amen.